

666

Að kveðja heim

1. Að kveðj - a heim sem kristn - um ber um kvöld og morg - un lífs - ins er
 2. Þú dauð - ans þekk - ir beiskj - u best, vor bróð - ir, Jes - ú kær, er lést
 3. Þá and - láts - tím - inn að fer minn, send ást - vin kær - an minn og þinn
 4. En kom og sjálf - ur, kom til mín, minn kærst - i vin, er æv - in dvín

jafn erf - itt æ að lær - a og eng - um lærð - ist í - þrótt sú
 þitt líf, að dauð - a deydd - ir. Þér mann - a kunn - ugt eðl - ið er
 að ban - a - beð - i mín - um er um þinn sig - ur seg - i mér
 og seg það sál - u minn - i að dauð - i þinn er dauð - a - bót

ef ei, vor Jes - ú, vær - ir þú hjá oss með orð þitt kær - a.
 og ang - ist sú er reyn - um vér að dyr - um dauð - ans leidd - ir.
 og sam - fund - ann - a fögn - uð er mun veit - ast þjón - um þín - um.
 svo dauð - a rór ég tak - i mót og ei til ótt - a finn - i.

5. Þá hrörnar sjónin, heyrn og mál,
 mig heyra lát það innst í sál
 af vinarvörum þínum
 hve himnaríkið indælt er
 og að þú hafir búið mér
 þar vist og vinum mínum.

6. Ó, Drottinn, nær sem dauðans hönd
 frá dufti mínu skilur önd,
 mig lykja láttu hvörmum
 sem barn við móðurbrjóst og fá
 þann blund er værstan hljóta má
 í þínum ástarörmum.